

RICHARD WEBSTER

Magia wahadełka

Jak zadawać pytania i uzyskiwać odpowiedzi

RICHARD WEBSTER

Magia wahadełka

Jak zadawać pytania i uzyskiwać odpowiedzi

PRZEŁOŻYŁA
Katarzyna Dumińska

TYTUŁ ORYGINAŁU:
How to Use a Pendulum:
50 Practical Rituals and Spiritual Activities for
Clarity and Guidance

Redaktorka prowadząca: Marta Budnik
Wydawczyni: Agnieszka Fiedorowicz
Redakcja: Katarzyna Rogowska, katarzyna-rogowska.pl
Korekta: Marzena Klos
Projekt okładki: Łukasz Werpachowski
Zdjęcie na okładce: © Fer Gregory / Shutterstock.com
Wyklejka: © Mercury Green / Shutterstock.com
Wahadełko użyte w środku: © Lo Scarabeo
DTP: Maciej Grycz

„Translated from”
How to Use a Pendulum:
50 Practical Rituals and Spiritual Activities for
Clarity and Guidance
Copyright © 2020 Richard Webster
Interior pot leaf and pentacle by Llewellyn Art Department
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

Copyright © 2021 for the Polish edition by Wydawnictwo Kobiعة Łukasz Kierus
Copyright © for the Polish translation by Katarzyna Dumińska, 2021

Wszelkie prawa do polskiego przekładu i publikacji zastrzeżone. Powielanie i rozpowszechnianie z wykorzystaniem jakiegokolwiek techniki całości bądź fragmentów niniejszego dzieła bez uprzedniego uzyskania pisemnej zgody posiadacza tych praw jest zabronione.

Wydanie I
Białystok 2021
ISBN 978-83-66718-92-0

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku:
www.facebook.com/kobiece

www.wydawnictwokobiece.pl

Wydawnictwo Kobiعة
E-mail: redakcja@wydawnictwokobiece.pl
Pełna oferta wydawnictwa jest dostępna na stronie
www.wydawnictwokobiece.pl

Spis treści

Wstęp.....	9
------------	---

CZĘŚĆ I.

Podstawowe informacje o wahadélku

ROZDZIAŁ 1. Jak wybrać wahadélko	17
ROZDZIAŁ 2. Jak posługiwać się wahadélkiem	21
ROZDZIAŁ 3. Jak zadawać pytania	27
ROZDZIAŁ 4. Tablice do wahadélka i eksperymenty	33

CZĘŚĆ II.

50 zastosowań wahadélka

1. Oczyszczanie wahadélkiem	43
2. Ustanowienie intencji.	50
3. Odnalezienie zgubionego lub ukrytego przedmiotu	52
4. Zamiana marzeń w rzeczywistość	57
5. Wahadélko i twoja kariera	61
6. Medytacja z wahadélkiem	64
7. Wahadélko i doskonalenie siebie	67

8.	Eliminacja lęków, wątpliwości i zmartwień.	72
9.	Zrozumienie innych	74
10.	Wahadełko i analiza charakteru	76
11.	Wahadełko i twoja przyszłość	79
12.	Miłość i wzajemne dopełnianie się	82
13.	Wahadełko i podróże	86
14.	Poznanie i zrozumienie twoich ukrytych lęków	88
15.	Wahadełko i zakupy.	91
16.	Wahadełko i twój samochód	93
17.	Zastosowanie wahadełka jako eliksiru życiowego	95
18.	Ocena każdego aspektu twojego życia.	101
19.	Analiza charakteru na podstawie charakteru pisma . . .	104
20.	Wahadełko i dostatek.	109
21.	Jak podnieść poziom energii	112
22.	Wahadełko i twoje czakry	115
23.	Praca z przewodnikami duchowymi i aniołami	123
24.	Rozwinięcie zdolności telepatycznych.	128
25.	Przewidywanie przyszłości z wahadełkiem.	131
26.	Wahadełko i tarot.	136
27.	Porozumiewanie się z twoim wyższym ja	138
28.	Interpretacja snów	141
29.	Wahadełko i twoje poprzednie wcielenia	143
30.	Wahadełko i psychometria	148
31.	Ochrona psychotroniczna	151
32.	Komunikacja z roślinami.	155
33.	Wahadełko w twoim ogrodzie	159
34.	Komunikacja z twoim zwierzakiem.	163
35.	Wylimitowanie negatywności	168
36.	Wykrywanie kabli i rur wodnych	172
37.	Radzenie sobie ze szkodliwym promieniowaniem	174
38.	Różdżkarstwo w domu.	178

39. Wahadełko i twoja dieta.	181
40. Testowanie żywności z wahadełkiem	186
41. Uzdrawianie z wahadełkiem	188
42. Radzenie sobie z utrzymującymi się emocjami i uczuciami	192
43. Wahadełko i afirmacje	198
44. Kontrolowanie stresu	203
45. Różdżkarstwo na podstawie mapy.	206
46. Różdżkarstwo na podstawie zdjęcia	211
47. Prognozowanie pogody z wahadełkiem.	212
48. Różdżkarstwo i wykrywanie wody, ropy naftowej i minerałów	213
49. Różdżkarstwo na odległość	216
50. Różdżkarstwo na podstawie listy.	218
Podsumowanie	221
Dodatek. Różdżkarstwo z ciałem	223
Bibliografia	227
O autorze	231

Wstęp

Wahadełko to lekki przedmiot przymocowany do nitki lub łańcuszka. To niezwykle, pozornie prosty instrument, za którego pomocą można uzyskać informacje niemożliwe do poznania w żaden inny sposób. Można je też wykorzystać do wielu innych celów, takich jak znajdowanie odpowiedzi na pytania, nieprzerwane duchowe uzdrawianie, wspieranie wewnętrznego wzrostu, eliminacja negatywności, wysyłanie energii i wyznaczenie intencji.

Wahadełko jest narzędziem radiestezyjnym. *Różdźkarstwo* polega na wykrywaniu ukrytych przedmiotów, zazwyczaj z użyciem rozwidlonego patyka, metalowego pręta w kształcie litery „L” lub wahadełka. Wielu ludzi rezygnuje jednak z innych narzędzi, wykorzystuje do różdźkarstwa tylko swoje ciało (Zobacz „Dodatek” na s. 223).

Wahadełka używano od tysięcy lat. Starożytni Chińczycy wykorzystywali je do przegania złych duchów, a jeszcze wcześniej starożytni Egipcjanie określali dzięki niemu miejsce, w którym należało wysiać zboża (Copen 1974, 20–21).

Ammianus Marcellinus (ok. 325–391 n.e.) pisał w swojej historii Cesarstwa Rzymskiego o planie zamordowania cesarza rzymskiego Walensa. Obrączkę, zawieszoną na cienkiej lnianej nitce, przytrzymało nad okrągłym talerzem, na którym były wszystkie litery alfabetu. Obrączka poruszając się, wskazała litery T-H-E-O. Było to dla konspiratorów informacją, że kolejnym cesarzem będzie

Teodor. Zostali jednak znalezieni i straceni, zanim zdołali zgładzić cesarza (*The Roman History of Ammianus Marcellinus*, 000IX, 29).

Michel-Eugène Chevreul (1786–1889), dyrektor Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu, spędził dwadzieścia lat, badając możliwości wahadełka. Doszedł do wniosku, że istnieje silny związek między myślami różdżkarza a ruchami wahadełka. Zjawisko to znane jest jako *odpowiedź ideomotoryczna* i dowodzi, że sugestia może wywołać mimowolne, niezamierzone i nieświadome ruchy. Terminu *ruch ideomotoryczny* po raz pierwszy użył dr William Benjamin Carpenter w 1852 roku. Rdzeniem tego słowa było *ideo*, oznaczające pomysł lub myśl, oraz *motor*, oznaczające ruchy mięśni.

Na początku XX wieku wiejski ksiądz Alexis Mermet (1866–1937) zasłynął w całej Europie jako „król różdżkarzy”. Nauczył się sztuki radiestezji od swojego ojca i dziadka – obydwaj słynęli z umiejętności różdżkarskich. Za pomocą wahadełka odkrył ropę naftową w Afryce, przeprowadził badania archeologiczne dla Kościoła katolickiego, znalazł wodę w Kolumbii, a także namierzał zaginione osoby i zwierzęta w wielu krajach. W 1934 roku zlokalizował ciało sześciolatniego chłopca, które znajdowało się w orlim gnieździe, wysoko w górach szwajcarskich. Ta sensacyjna sprawa ściągnęła na księdza wielkie zainteresowanie mediów. W jaki sposób ciało chłopca trafiło w tak odległe miejsce, nie potrafili wyjaśnić nawet sceptycy. Książkę księdza Mermeta, *Zasady i praktyka radiestezji*, wydano w 1935 roku i cały czas drukuje się jej kolejne egzemplarze.

Słowo *radiestezja* oznacza zdolność wykrywania promieniowania i zostało wymyślone przez kolejnego księdza, Alexisa-Timotheé Bouly’ego. Namierzył on źródło wody dla oddziałów wojskowych podczas I wojny światowej, a po jej zakończeniu szukał z różdżką niewybuchów. Był jednym z założycieli Towarzystwa Przyjaciół

Radiestezji. W 1950 roku otrzymał Order Narodowy Legii Honorowej państwa francuskiego (Staffen 2019, 11).

Wahadełko zyskało powszechną popularność na początku lat 20., kiedy reklamowano je jako wykrywacz płci. Wahadełka były wtedy przeważnie zawieszonymi na nitce, pustymi w środku metalowymi kulkami wielkości groszku. Sam posiadam jeden egzemplarz wykonany w 1920 roku. Zgodnie z instrukcjami, wydrukowanymi na kawałku papieru wielkości znaczka pocztowego, należało trzymać wahadełko nad brzuchem ciężarnej kobiety – jeśli zaczęło się kręcić w kółko, oznaczało to, że urodzi się dziewczynka, a jeśli wykonywało ruchy w linii prostej, wskazywało na płęć męską.

Z kolei podczas II wojny światowej Niemcy korzystali z różdżkarzy, którzy odtwarzali ruchy brytyjskich statków wojennych (Willey 1975, 192). W wielu relacjach mówiono też o żołnierzach, którzy podczas wojny w Wietnamie wykorzystywali wahadełka i metalowe pręty w kształcie litery „L” do lokalizowania ukrytych min i tuneli.

Na początku 1959 roku Verne Cameron, profesjonalny różdżkarz, skontaktował się z wiceadmirałem Maurice E. Curtisem i powiedział mu, że może namierzyć łodzie podwodne przy użyciu samego wahadełka i mapy. Twierdził też, że potrafi zidentyfikować narodowość załogi każdej łodzi. Marynarka Wojenna Stanów Zjednoczonych przyjęła jego propozycję, kiedy zobaczono, jak Verne Cameron przemierza mapę Oceanu Spokojnego ze swoim wahadełkiem. W ciągu kilku minut zlokalizował wszystkie łodzie amerykańskie, a następnie wszystkie rosyjskie łodzie. Mimo niewątpliwego sukcesu wojsko nie poprosiło go o powtórzenie tego eksperymentu. Kilka lat później Verne Cameron został zaproszony przez rząd Republiki Południowej Afryki o zlokalizowanie cennych zasobów. Złożył wniosek o paszport, jednak mu go odmówiono, ponieważ CIA uznała go za zagrożenie dla bezpieczeństwa państwowego (wiele źródeł, w tym Eason).

W 1977 roku zaczęto wyjątkowy eksperyment o nazwie Project Deep Quest. Składał się z dwóch części. Pierwsza z nich, będąca tajnym projektem prowadzonym dla US Air Force, polegała na testowaniu zdalnego widzenia z wnętrza zanurzalnego statku. Druga część była jawna i brali w niej udział dwaj różdżkarze – Ingo Swann i Hella Hammid – których poproszono o zlokalizowanie wraków na dnie oceanu w pobliżu Catalina Island i Los Angeles na obszarze prawie 4000 kilometrów kwadratowych. Różdżkarze pracowali osobno, a na podstawie ich odkryć stworzono mapę. Wszystkie wraki statków, o których wiedziano wcześniej, wyeliminowano z poszukiwań. Zostawiono jeden cel wytypowany przez obu różdżkarzy. Ich stanowiska znajdowały się zaledwie kilkaset metrów od siebie. Wrak statku, o którym wcześniej nie wiedziano, został znaleziony w miejscu wskazanym przez różdżkarzy (Jacobsen 2017, 195–200).

W 1991 roku w Oakland w stanie Kalifornia skradziono harfę córki dr Elizabeth Mayer. Mimo szeroko zakrojonych poszukiwań policja nie potrafiła jej odnaleźć. Dwa miesiące później przyjaciel lekarki namówił ją, aby zasięgnęła rady różdżkarza. Zadzwoiła więc do Harolda McCoya, przewodniczącego Amerykańskiego Towarzystwa Różdżkarzy, który mieszkał w Arkansas. Opowiedziała mu o zajściu, a on sprawdził, czy harfa nadal znajduje się w Oakland. Ponieważ jego wahadło odpowiedziało twierdząco, poprosił dr Mayer o przesłanie mapy miasta. Następnie przesuając wahadło nad mapą, określił współrzędne okolicy, w której można było znaleźć harfę. O otrzymanych współrzędnych dr Mayer powiedziała policji, jednak ona uznała, że nie są one wystarczające do wystawienia nakazu przeszukania. Doktor Mayer umieściła więc w okolicy wskazanej przez różdżkę ulotki, w których prosiła o pomoc w odnalezieniu harfy. Po trzech dniach ją odzyskała.

Doktor Mayer była psychoanalitykiem i profesorem nadzwyczajnym, prowadziła prywatną praktykę w Berkeley. To doświadczenie

zmieniło jej życie i skłoniło do napisania książki *Extraordinary Knowing: Science, Skepticism and the Inexplicable Powers of the Human Mind*.

CZĘŚĆ I

Podstawowe
informacje
o wahadélku

ROZDZIAŁ 1

Jak wybrać wahadełko

Wahadełko to po prostu kawałek czegoś ciężkiego, przyczepionego do sznurka lub łańcuszka. Moja matka używała obrączki ślubnej zawieszanej na nitce. Sprawdza się też pion ze sklepu z narzędziami. A kiedy nie będziemy mieć pod ręką nic innego, egzamin zda zawieszony na nitce spinacz. Jednym z moich ulubionych wahadełek jest jednak mały kawałek malachitu zawieszzonego na włóczce. Specjalnie dla mnie wyrzeźbił go mój dobry przyjaciel, więc za każdym razem, kiedy używam tego wahadełka, w mojej pamięci pojawiają się miłe wspomnienia. Noszę go jako amulet, więc mam go przy sobie prawie cały czas. Często używam też starego klucza na łańcuszku. Z kolei gotowe wahadełka można kupić w wielu sklepach specjalizujących się w asortymencie New Age oraz w Internecie.

Ciężarkiem może być dosłownie wszystko, włącznie z drewnem, kryształami, szkłem, plastikiem i niektórymi metalami. Metale

zwykle jednak pełnią funkcje przewodników, co może wpłynąć na odczyt. Nie powinno się używać miedzi ani aluminium. W przypadku działalności uzdrowicielskiej szczególnie przydatne są kryształowe wahadełka. Niektórzy radiesteci lubią używać wahadełek, które są wykonane z materiałów, których poszukują.

Najlepszym wahadełkiem będzie coś, co uznasz za atrakcyjne, a przy tym będzie łatwe do trzymania i używania. Jego waga nie powinna przekraczać 100 g. Najlepiej spełnią swoje zadanie kształty symetryczne, kuliste i cylindryczne. Wielu różdżkarzy wybiera zaokrąglone wahadełka, które mają na dole zaokrągloną końcówkę.

Niektóre wahadełka mają też pustą przestrzeń w środku. Nazywa się je wahadełkami z miejscem na świadka. Różdżkarz, zanim przystąpi do pracy, może włożyć do ich wnętrza próbkę materiału, którego poszukuje. Jeśli szukasz wody, do przegródki możesz wlać jej kilka kropli. Jeśli zaś szukasz ropy naftowej, wlej ropę. Natomiast w przypadku poszukiwania złota w przegródce należy umieścić coś złotego.

Jeśli akurat nie masz przy sobie wahadełka, zamiast niego możesz użyć dowolnego przedmiotu. Zdarzało mi się wykorzystywać kluczyki do samochodu, elementy biżuterii, małe gadżety zawieszane na sznurku, metalowe nakrętki, ciężarki wędkarskie, bawełniane szpulki czy spinacze do papieru. Wszystkie z nich świetnie spełniły swoje zadanie. Przekonasz się jednak, że najlepsze rezultaty osiąga się dzięki zastosowaniu specjalnego wahadełka, którym będziesz posługiwać się wyłącznie w radiestezji lub podczas rytuałów magicznych.

Był taki okres w moim życiu, kiedy miałem kilkanaście wahadełek, ponieważ moje dzieci często obdarowywały mnie z okazji urodzin lub Bożego Narodzenia drobiazgami z ornamentalnymi zdobieniami zawieszonymi na łańcuszkach. Dzisiaj mam około dziesięciu wahadełek, przy czym regularnie korzystam z dwóch. W dalszym

ciągu zdarza mi się jednak kupować sobie wahadélka, które wpadną mi w oko. Zawsze przed zakupem biorę do ręki łańcuszek i pytam: „Czy to wahadélko jest ze mną w harmonii?”. Kupuję wahadélko, jeśli udzieli mi pozytywnej odpowiedzi.

Kilku członków towarzystwa radiestetów, do którego należę, wykonuje swoje własne wahadélka. To świetny pomysł, jeśli tylko ma się niezbędne umiejętności, ponieważ twoja energia zostanie przekazana stworzonemu wahadélku. Zanim wybierzesz materiał, z którego je wykonasz, spokojnie się zastanów. Natomiast jeśli nie umiesz wyrzeźbić ani uformować określonego kształtu, zawsze znajdzie się odpowiedni przedmiot, który będziesz mógł zawiesić na nitce lub łańcuszku.

ROZDZIAŁ 2

Jak posługiwać się wahadełkiem

Zeby zacząć pracę z wahadełkiem, najprościej jest usiąść przy stole, trzymając łańcuszek, na którym jest ono zawieszone, między kciukiem a palcem wskazującym dominującej dłoni (prawej, jeśli jesteś praworęczny, lub lewej, jeśli jesteś leworęczny). Oprzyj łokieć na stole, upewniając się, że żadna inna część twojego ciała go nie dotyka. Nie krzyżuj nóg i całe stopy oprzyj na podłodze. Wnętrze dłoni, w której trzymasz wahadełko, powinno być skierowane do dołu, a wahadełko powinno wisieć około 20–30 cm przed tobą.

Jeśli chcesz przeprowadzić eksperyment na stojąco, upewnij się, czy twój łokieć tworzy kąt prosty z przedramieniem, które powinno być ustawione równoległe do podłogi.

Poruszaj wahadełkiem delikatnie, zataczając koła w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara i w przeciwnym. Następnie kołysz nim na boki oraz do siebie i od siebie. To pomoże ci poznać, jakie ruchy może wykonywać wahadełko. Eksperymentuj, trzymając

nitkę na różnych wysokościach, żeby odkryć, która wysokość jest dla ciebie najwygodniejsza. Większość ludzi stwierdza, że wysokość około 10 cm jest w sam raz. Może się jednak okazać, że będziesz woleć krótszą lub dłuższą nitkę. Powinieneś też poeksperymentować z trzymaniem wahadełka w drugiej dłoni.

Kiedy już przyzwyczaisz się do zakresu ruchów wykonywanych przez wahadełko, użyj wolnej dłoni, aby zatrzymać ciężarek. Kiedy znieruchomieje, zapytaj wahadełko, który rodzaj ruchu oznacza „tak” lub odpowiedź twierdzącą. Możesz rozmawiać ze swoim wahadełkiem szeptem lub na głos. Może się okazać, że twoje wahadełko zareaguje ruchem natychmiast, wskazując pozytywną odpowiedź. Jeśli jednak nigdy wcześniej nie używałeś wahadełka, może poruszyć się tylko odrobinę albo wcale. Uzbrój się w cierpliwość. W dalszym ciągu proś wahadełko, aby zasygnalizowało pozytywną odpowiedź, a przekonasz się, że z czasem znacznie się poruszać.

Przed rozpoczęciem pracy z wahadełkiem spróbuj się napić wody – może się to okazać pomocne. W latach 60. dr Jacob V. Harvalik, fizyk i doradca Armii Stanów Zjednoczonych, odkrył, że zdolności radiestezyjne ulegają poprawie, kiedy eksperymentator wypije wcześniej „kilka szklanek wody” (Wilson 1899, 116).

Jeśli wahadełko nie udzieli natychmiastowej odpowiedzi, możesz zacząć odczuwać frustrację. Jeśli po pięciu minutach nadal nie odpowiada, odłóż je i ponownie spróbuj później. Kiedy już przyzwyczaisz się do swojego wahadełka, przekonasz się, że odpowiedzi pojawiają się w momencie, w którym tylko pomyślisz o pytaniu.

Jeśli jednak nadal będziesz doświadczać problemów z poruszeniem wahadełkiem, zaprzestań proszenia go o zasygnalizowanie pozytywnej odpowiedzi. Zamiast tego skoncentruj się na odczuwaniu jego ciężaru i wyobrażaj sobie, jak rusza się tam i z powrotem. Ta metoda niemal zawsze działa. Kiedy już uda ci się wprawić

WYDAWNICTWO
KOBIECE

Spodobał Ci się fragment tej książki?

Zamów ją w naszej księgarni

www.WYDAWNICTWOKOBIECE.pl

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku:

 www.facebook.com/kobiece

ul. Andersa 40A
15-113 Białystok

e-mail: redakcja@wydawnictwokobiece.pl

tel. 731-019-059